

passere, efterat den var givet i det andet Thing, og ikke een, men flere Gange er dette skeet, hvorved Thinget utvivlsomt har givet tillkjende, at Ordningen af denne Sag maatte være et administrativt Anliggende. Og nu skulde det paa engang faae store Betænklichkeiten. Jeg kan ikke tænke mig det. Det ærede Medlem henviste til den daværende Kirke- og Underviisningsminister; han kunde ei forstaae, hvorfor Sagen i sin Tid var stillet i Bero og antog, at det just var skeet af Hensyn til, at Ministeren antog, at den maatte ordnes ad Lovgivningsveien. Jeg troer ikke, at det ærede Medlem i saa Henseende har Ret. Biskop Monrad, som dengang var Kirke- og Underviisningsminister, nedsatte, efterat have hørt Facultetet, en Commission bestaaende af Geistlige fra forskjellige Egne i Landet. Denne Commission udarbejdede ikke blot en Betænkning over Examinationscommissionerne, men vedføjede tillige efter Ministerens Forlangende en fuldstændig Plan over, hvorledes den skulde ordnes. Den daværende Minister havde, jeg veed det, til Hensigt at ordne Sagen administrativt; dette fremgaaer af Acterne, idet endogsaa den Beksjendtgjørelse, som han i sin Tid agtede at lade udgaae, findes trykt. Det ærede Medlem fremsatte forskjellige Tanker, som forekom mig noget forunderlige, saa meget mere forunderlige som han selv har været Medlem af en Examinationscommission, thi der tilsigtes ved samme ingenlunde Affsaffelsen af de Forordninger, som fra Kirkens og Statens Side med Rette kunne stilles til de Studerende, naar de ville erhverve sig Adkomst til i sin Tid at søge Embede. Det ærede Medlem meente, at jeg muligens havde tænkt paa, at Examinationscommissionen blot skulde nedlægges for at examinere Enkelte. Nei, det er ingenlunde min Hensigt, og det kan heller ikke ligge i en Examinationscommissions Natur. Naar man agter at nedlægge en Examinationscommission kan det kun være Hensigten at forandre det hele Forhold, som dette hidtil har bestaaet, saa at det ikke længere er de theologiske Professorer i Almindelighed, der skulle være de Examinerende, men Examinationscommissionen meget mere skal overgives til Geistlige, som til den Ende af Regjeringen udnævnes til Medlemmer af den. Det ærede Medlem

forundrede sig over, at jeg, efterat der var indbragt et Forslag i den sammentraadte Kirkecommission, ikke havde oppebriet Udsaldet af de Forhandlinger, som vilde blive førte derom og den Betænkning, som dernæst vilde fremkomme. Jeg skal da hertil bemærke, at, hvad det ærede Medlem i saa Henseende yttrede, kunde have sin store Betydning, hvis jeg selv havde stillet Forslaget til Kirkecommissionen, men Forslaget er fremkommet ad veent privat Veie, fremkommet fra en af Bennerne af Examinationscommissionen just for at støtte den supponerede Hensigt hos Ministeren til at ordne Sagen paa den omspurgte Maade. Det forekom det ærede Medlem, at Sagen ikke var moden til Afgjørelse, men jeg troer ikke at den vil blive modnere ved den Betænkning, som maaskee vil blive afgivet af Kirkecommissionen, ikke som om jeg vilde fratjende Samme den Betydning, som visstelig tilkommer den, men Spørgsmaalet er bleven drøftet saamange Gange, der har været afgivet Betænkning af vedkommende Facultet, ikke een Gang, men flere Gange, og Betænkningerne foreligge saa omstændeligt, at man visstelig ikke kan sige, at denne Sag ikke har været undergivet en alvorlig og alsidig Overveielse. Naar derfor det ærede Medlem haaber, at det høitærede Thing af formelle Grunde skulde ville udstemme den omspurgte Bevilling, da er det saa langt fra, at jeg nærer det samme Haab, at jeg meget mere sætter mit fulde Haab til Thinget, at det vil stadfæste den Bevilling, som er bleven vedtaget inde i Folkethinget. Jeg er fuldkommen overbevist om, at Foranstaltningen vil være nyttig og gavnlig og jeg kan ikke nære de Betænklichkeiten, som af det høitærede Medlem i formel Henseende ere blevene fremhævede.

Bindesbøll: Jeg troede fra først af at kunne lade det blive ved den Udtalelse, vi have hørt af den ærede første Taler, det ærede 8de kongevalgte Medlem (Aasing). Han erklærede nemlig, at han alene vilde holde sig til Sagens formelle Side, han vilde ikke drage Realiteten ind under Forhandlingerne. Jeg havde foresat mig at slutte mig til, hvad han vilde foreslaae, men efterat have hørt den høitærede Ministers Foredrag, skjønner jeg ikke, at jeg